

Datum: 13-05-2022

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا
فُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا.
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
مَا نَحَلَ وَالِدٌ وَوَلَدًا مِنْ نَحْلِ أَفْضَلَ مِنْ أَدَبٍ حَسَنٍ.

DE OPVOEDING VAN KINDEREN

Het doel van de Islām is het verschaffen van geluk aan de mensen, zowel op aarde als in het Hiernamaals. Het islamitische geloof beoogt dan ook dat de mens opgevoed wordt tot de perfecte mens (*al-insān al-kāmil*) en opgevoed wordt als moslim. Om dit te bereiken, is het van belang om met de opvoeding te beginnen wanneer het kind nog jong is. Onze kinderen – die Allah ﷻ ons geschonken heeft – zijn de meest geliefde onder de gunsten, de zegen van ons huis, de hoop van het gezin en de toekomst voor de gemeenschap. Zij zijn onze vreugde en onze verkoeling voor de ogen. Indien wij onze kinderen grootbrengen met een islamitische opvoeding, kunnen we daarmee ons dadenboek (*kitāb al-amal*) openhouden. Allah ﷻ zegt het volgende in de Qur’ān: **“En degenen [Allah’s dienaren] die zeggen: ‘Onze Heer! Maak voor ons onze echtgenotes en onze nakomelingen een verkoeling voor de ogen en maak ons leiders voor de godvrezenden.’”**¹ Volgens een *ḥadīth* zei de Profeet ﷺ het volgende: **“Er is geen beter geschenk dat een vader aan [zijn] kind kan geven dan goede manieren.”**² Luqmān (a.s.) adviseerde zijn zoon als volgt: **“O mijn zoontje, houd het gebed (*al-ṣalāt*) in stand, gebied het goede en weerhoud van het verwerpelijke. En wees geduldig met wat jou treft. Voorwaar, dat behoort tot de vastberadenheid van de daden.”**³

Beste broeders en zusters!

Eén van onze belangrijkste opdrachten is om onze kinderen groot te brengen met een islamitische opvoeding. De Profeet ﷺ, die richting gaf aan onze relaties met onze kinderen, zei:

“En voorwaar, jouw gezin heeft recht op jou.”⁴ Hiermee benadrukte hij het belang van onze verantwoordelijkheden. Of het nu een jongen of meisje wordt, het is van belang om de komst van ieder kind met oprechte instemming te aanvaarden en hen met liefde en smeebeden te verwelkomen. We dienen het kind een mooie naam te geven, de aandacht en genegenheid te tonen die hij of zij verdient en rechtvaardigheid na te streven zonder onderscheid te maken tussen zijn of haar broers en zussen. We dienen onze kinderen op te voeden met *ḥalāl* en gezonde voeding, hen te ondersteunen in hun educatie en in hun spirituele behoeften. We dienen een gids te zijn in hun uitoefening van de Islām, in het vertrouwd raken met het gemeenschapsleven, alsmede in hun cultuur, gewoonten en tradities.

Beste moslims!

Ook op het gebied van opvoeding van en communicatie met kinderen is de Profeet ﷺ onze beste gids. We dienen zijn pedagogische methode van omgang met kinderen over te nemen, die gebaseerd is op mededogen, eerlijkheid, geduld en verdraagzaamheid. De Profeet ﷺ bracht altijd waardering op voor kinderen en liet hen voelen dat zij waardevol zijn. Hij besteedde vooral aandacht aan meisjes en wezen en beschouwde hen als de meest waardevolle bewaargeving (*amāna*) en hij stond niet toe dat zij geminacht werden. Wanneer hij kinderen tegenkwam, groette hij ze, vroeg naar hun welbevinden, amuseerde hen en nam zelfs deel aan hun vermakelijke spelletjes.

Beste moslims!

De mensheid heeft meer dan ooit behoefte aan de voorbeeldigheid en het leiderschap van de Profeet ﷺ. Laten we dus gehoor geven aan onze geliefde Profeet ﷺ, die zei: **“Ieder kind wordt geboren met een natuurlijke aanleg (*al-fiṭra*).”**⁵ Laten we onze kinderen opvoeden met mededogen en barmhartigheid en met een bewustzijn van dienaarschap van en verantwoordelijkheid richting Allah ﷻ. Laten we niet vergeten dat de liefde en aandacht die we aan onze kinderen geven en de goede *akhlāq* waarmee wij hen grootbrengen, de beste investering is voor ons leven op aarde en ons leven in het Hiernamaals.

**Redactie & vertaling: drs. Ahmed Bulut
Islamitische Stichting Nederland (ISN)**

¹ Al-Furqān, 25: 74.

² Al-Tirmidhī, Al-Birr, 33; Aḥmad ibn Ḥanbal, Al-Musnad, IV, 77.

³ Luqmān, 31: 17.

⁴ Al-Muslim, Al-Ṣiyām, 183.

⁵ Al-Bukhārī, Al-Janā'iz, 92.